

ELŐSZÓ

Az *Acta Iuvenum* mostani kötete immár az ötödik. Tekintve a rendkívül szűkös anyagi körülményeket – a megjelentetés a kicsi pályázati pénzeken és a szerkesztők áldozatos, kizárólag önkéntes alapon működő, de annál alaposabb munkáján múlik – szinte csodának tekinthetjük, hogy a folyóirat történetében elérkeztünk eddig a pontig. Mégsem csodával állunk szemben, ami annak köszönhető, hogy kiadástól kiadásig mindig összegyűlik tehetséges és ambiciózus diákjainknak annyi és olyan minőségű munkája, amelyet nem szegény közzétenni a Régészeti Tanszék periodikájában. A 2021-es publikációhoz nehezítésként hozzájárult a pandémia, hiszen a tudományágunkban végzett kutatások általában megkívánják a tanulmányozott leletekkel való személyes ismerkedést közgyűjteményekben, amire a jelen körülmények között csak kevés lehetőség adódott.

A mostani számban két olyan első közléssel jelentkező hallgatónk cikkét publikáljuk, akik még csak most járnak alapképzésük utolsó évében (Komlói Janka, Soós Roland). Mindketten OTDK dolgozatukat teszik közzé, amellyel a tanszéki hagyományoknak megfelelően sikeresen szerepeltek az – idén Miskolcon tartott – Országos Tudományos Diákköri Konferencián (Janka második helyezést ért el). Ugyanezen a konferencián tartott általános elismerést arató előadást egy mesterszakos hallgatónk (Bódai Eszter) és frissen végzett alumnánk (Fülöp Réka, különdíjas). Egy idei MA-s szakdolgozat ütötte meg azt a szintet, amelyet a szerkesztők publikálásra érdemesnek ítélték meg (Sajti Marianna), és két PhD-hallgatónk közli az Új Nemzeti Kiválóság Program keretein belül elkészült tanulmányát (Borsódi Martin, Walter Dorottya).

A dolgozatok témaválasztása igen széles spektrumú: Bódai Eszter tanulmánya a Gáva kultúra miniatűr edényeit veszi görcső alá, Soós Roland és Komlói Janka cikke a textilkészítéssel foglalkozik két teljesen különböző megközelítésben (egy vaskori szövőszék rekonstrukciója, illetve a pannoniai és szarmata textilleletek összehasonlítása), Sajti Marianna egy késő avar temető elemzésével, Fülöp Réka pedig egy honfoglalás kori sírkertben megfigyelt idegen elemekkel foglalkozik. Borsódi Martin a Móra Ferenc Múzeum császárkori telepeken előkerült üvegleleteit gyűjtötte össze, Walter Dorottya pedig egy késő szarmata teleprészlet feldolgozását végezte el.

Az érdeklődő kollégáknak és nagyközönségnek jó olvasást kívánok, a szerkesztőknek további erőt és kitartást. A szerzőknek pedig, hogy amikor meglett régész korokban a korai zsengeiket olvasva lapozgatják az *Acta Iuvenum* megsárgult oldalait, az fusson át a fejükön, hogy „Nahát, én már fiatalon is ilyen okosakat tudtam írni?”

Szeged, 2021. május 5.

Kulcsár Valéria
egyetemi docens